

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 22 Nr 487 z dnia 20.12.1951 r. w sprawie koordynacji i zatwierdzania prac programowych i projektowych dzielnicy przemysłowo-portowej Żerań w m. st. Warszawie.
- Poz. 23 Nr 489 z dnia 29.12.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji armatury przemysłowej.
- Poz. 24 Nr 1 z dnia 2.1.1952 r. w sprawie zmiany regulaminów premiowania w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na okres zimowy 1951/52 r.
- Poz. 25 Nr 2 z dnia 2.1.1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji prętów kutych, odkuwek swobodnie kutych i matrycowanych na 1952 rok.
- Poz. 26 Nr 7 z dnia 2.1.1952 r. w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych i hurtowych oraz prowizji dla biur zbytu i składnic.

- Poz. 27 Nr 4 z dnia 9.1.1952 r. w sprawie stosowania w budownictwie cegły silikatowej (wapienno-piaskowej) i innych wyrobów silikatowych oraz zorganizowania produkcji tych wyrobów.
- Poz. 28 Nr 6 z dnia 9.1.1952 r. w sprawie trybu zamawiania i dystrybucji kotłów parowych oraz kotłów wodnych centralnego ogrzewania typu La Monta.
- Poz. 29 Nr 12 z dnia 9.1.1952 r. w sprawie gospodarowania na Polskich Kolejach Państwowych używanymi podkładami i podrozdźnicami, zakwalifikowanymi do kategorii opałowych.
- Poz. 30 Nr 11 z dnia 15.1.1952 r. w sprawie udzielania urlopów uczestnikom 3 tygodniowych kursów szkoleniowych dla aktywu, organizowanych przez Związek Młodzieży Polskiej.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 31 z dnia 31.12.1951 r. w sprawie pokrywania przez banki finansujące inwestycje wydatków związanych z nabyciem i uruchomieniem prototypów.
- Poz. 32 z dnia 10.1.1952 r. w sprawie rachunkowości w jednostkach budżetowych podległych PKPG.

22.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 487 z dnia 20 grudnia 1951 r.
(znak BU2F-01-987)

w sprawie koordynacji i zatwierdzania prac programowych i projektowych dzielnicy przemysłowo-portowej Żerań w m. st. Warszawie.

W celu szybkiego i wszechstronnego opracowania projektów budowy dzielnicy przemysłowo-portowej Żerań w m. st. Warszawie, na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz.U.R.P. nr 26, poz. 190) zarządza się, po porozumieniu z Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, co następuje:

§ 1. 1. Koordynację wszystkich prac programowych i projektowych dotyczących budowy dzielnicy przemysłowo-portowej Żerań w m. st. Warszawie, zwanej dalej dzielnicą Żerań, powierza się Biuru Urbanistycznemu Warszawy.

2. Opracowanie projektowe, o którym mowa w § 2, projekty wstępne oraz ważniejsze projekty techniczne dotyczące budowy dzielnicy Żerań podlegają zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 2. 1. W celu wykonania zadań określonych w § 1, Biuro Urbanistyczne Warszawy przedstawi do rozpatrzenia Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) PKPG w terminie do dnia 10 stycznia 1952 r. opracowanie projektowe budowy dzielnicy Żerań, zawierające:

- 1) analizę stanu istniejącego (fizjografia, inwentaryzacja, rozpoczęta realizacja);
- 2) plan etapowy 6-letni (wydana lokalizacja, przewidywana realizacja);
- 3) plan perspektywiczny na podstawie przewidywanych rezerw terenowych i wskaźników wynikających z Planu 6-letniego.

2. Opracowanie projektowe powinno obejmować całokształt problemów budowy dzielnicy Żerań, a w szczególności:

- 1) zakłady produkcyjne,
- 2) składy i magazyny,
- 3) usługi techniczne,
- 4) komunikację,
- 5) usługi kulturalne i socjalne,
- 6) zaplecze mieszkaniowe.

3. Ogólne zasady opracowania, o którym mowa w ust. 1 i 2 powinny być uzgodnione z Ministerstwami: Budownictwa Miast i Osiedli, Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Kolej, Żeglugi oraz Gospodarki Komunalnej. W tym celu zainteresowani ministrowie bezzwłocznie po otrzymaniu opracowania projektowego zlecają podległym biuram projektów dokonania niezbędnych analiz lub projektów koncepcyjnych.

§ 3. Opracowanie projektowe budowy dzielnicy Żerań po jego zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG stanowi obowiązujące wytyczne do sporządzenia dalszych faz dokumentacji technicznej.

§ 4. 1. Z początkiem 1952 roku biura projektów niżej wymienionych ministerstw przystąpią, w oparciu o wytyczne, o których mowa w § 3, do opracowania projektów wstępnych — w pełnym zakresie przewidzianym Instrukcją Nr 20, zatwierdzoną zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 104 z dnia 3 maja 1950 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji — w ramach zagadnień należących do ich kompetencji, a mianowicie:

- 1) Ministerstwo Żeglugi — w zakresie kanału i portu,
- 2) Ministerstwo Kolei — w zakresie obsługi kolejowej;
- 3) Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego — w zakresie energii elektrycznej, ciepła i pary;
- 4) Ministerstwo Górnictwa — w zakresie zapewnienia wpływu gazu;
- 5) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej — w zakresie ścieków, wody pitnej i przemysłowej, dróg i mostów, zieleni i sportu.

2. Opracowania projektów wstępnych, o których mowa w ust. 1 powinny być dokonane dla okresu Planu 6-letniego na tle planu perspektywicznego.

§ 5. Czynnikiem koordynującym opracowania, o których mowa w § 4, jest Biuro Urbanistyczne Warszawy, na którego wniosek Departament Budownictwa PKPG określi zakres i terminy opracowań.

§ 6. Wszystkie opracowania, o których mowa w § 4, powinny być przedstawione KOPI PKPG w terminie do dnia 1 sierpnia 1952 r.

§ 7. Biura projektów ministerstw wymienionych w § 4, dokonają opracowań w zakresie projektów technicznych dla inwestycji Planu 6-letniego wraz z kosztorysami i projektami organizacji budowy odpowiednio do potrzeb wykonawstwa w terminach wynikających z obowiązujących przepisów.

§ 8. 1. W oparciu o opracowania wymienione w §§ 4 i 7 Biuro Urbanistyczne Warszawy opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1952 r. projekt szczegółowy budowy dzielnicy Żerań, obejmujący:

- 1) plan perspektywiczny,
- 2) plan 6-letni,
- 3) plany realizacyjne (roczne).

2. Projekt szczegółowy, o którym mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG na wniosek KOPI PKPG stanie się podstawą do realizacji.

§ 9. Dotychczasowy tryb lokalizacji inwestycji na terenie dzielnicy Żerań nie ulega zmianie.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

W porozumieniu:

MINISTER BUDOWNICTWA

MIAST I OSIEDLI

w z. A. Wolski

23.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 489 z dnia 29 grudnia 1951 r.

(znak BIIE-04-28)

**zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia
i dystrybucji armatury przemysłowej.**

W porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Drobego i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 286 z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji armatury przemysłowej (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 207) wprowadza się następujące zmiany:

1) Po § 8 dodaje się § 8a o brzmieniu:

„§ 8a. 1. Wyłącznym dystrybutorem stojaków przeciwpożarowych do hydrantów jest Centrala Sprzętu Pożarniczego Ratunkowego i Ochronnego „Pożarosprzęt“.

2. Tryb zaopatrzenia i dystrybucji armatury przemysłowej określonej w §§ 1—8 stosuje się odpowiednio do zaopatrzenia i dystrybucji stojaków przeciwpożarowych do hydrantów z tym, że postanowienia dotyczące BZUT stosuje się odpowiednio do Centrali wymienionej w ust. 1“.

2) W stanowiącym załącznik do zarządzenia wykazie armatury przemysłowej sprzedawanej przez Składnicę Armatury Przemysłowej w Gliwicach wg katalogu Nr A 1 300 „Armatura Przemysłowa“ skreśla się poz. 86 — „stojaki przeciwpożarowe do hydrantów — 4860 — 4863“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 25 lipca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

24.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 1 z dnia 2 stycznia 1952 r.

(znak PN4B-21-14)

w sprawie zmiany regulaminów premiowania w przedsiębiorstwach budowlano - montażowych na okres zimowy 1951/52 r.

Na podstawie § 6 pkt 1), lit. c) uchwały Nr 770 Prezydium Rządu z dnia 12 listopada 1951 r. w sprawie budownictwa zimowego 1951/52 roku w celu zapobieżenia utrzymaniu nadmiernych kadr roboczych w budownictwie kosztem wydajności, zarządza się po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się na okres zimowy 1951/52 r. następujące procentowe wskaźniki wysokości premii przypadającej pracownikom umysłowym zatrudnionym w centralnych zarządach, zjednoczeniach, przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych oraz podległych im jednostkach za wykonanie i przekroczenie planu produkcji i wydajności:

% wykonania planu produkcji	premia w % % wyna- grodenia zasadniczego z dodatkiem funkcyjnym
100	30
101	31
102	32
103	33
104	34
105	35
106	36
107	37
108	38
109	39
110 i więcej	40
% wykonania planu wydajności	premia w % % wyna- grodenia zasadniczego z dodatkiem funkcyjnym
100	15

2. Za każdy dalszy procent przekroczenia planu wydajności premia wzrasta o 1%.

§ 2. 1. W przypadku niewykonania planu wydajności zmniejsza się przypadającą premię za wykonanie planu produkcji o 1/2% podstawy obliczania premii za każdy procent niewykonania planu wydajności.

2. W przypadku wykonania planu wydajności poniżej 80% przypadająca premia za wykonanie produkcji nie przysługuje.

§ 3. Wysokość przypadającej premii za wykonanie i przekroczenie planu produkcji i wydajności może być zmniejszona przez jednostkę zatwierdzającą premię w przypadku stwierdzenia niedostatecznego przygotowania robót w okresie zimowym, określonego w uchwale nr 770 Prezydium Rządu z dnia 12 listopada 1951 r. w sprawie budownictwa zimowego 1951/52 r.

§ 4. W sprawach nieuregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się w dalszym ciągu postanowienia obowiązujących regulaminów premiowania.

§ 5. 1. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 grudnia 1951 r. do dnia 31 marca 1952 r.

2. Jednocześnie w okresie tym nie mają zastosowania przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

25.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 2 z dnia 2 stycznia 1952 r.

(znak BIIE-04-29)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji prętów kutych, odkuwek swobodnie kutych i matrycowanych na 1952 rok.

W celu właściwego zaopatrzenia i dystrybucji w 1952 r. prętów kutych, odkuwek swobodnie kutych i matrycowanych, w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Ciężkiego, Górnictwa, Kolei oraz Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego opracuje na 1952 rok bilans materiałowy prętów kutych, odkuwek swobodnie kutych i matrycowanych, zwanych dalej odkuwkami.

2. Bilans powyższy obejmie:

- 1) po stronie przychodów — produkcję wszystkich zakładów, których wytwórczość przekracza 50 ton rocznie;
- 2) po stronie rozchodów — zapotrzebowanie odbiorców, którzy zużywają odkuwki.
3. Podstawę do opracowania bilansu stanowią będą plany produkcyjne zakładów produkujących odkuwki i plany zużycia zakładów zużywających odkuwki.

4. Zarówno produkujący jak i zużywający odkuwki obowiązani są dla prac bilansowych udzielać Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego lub jednostce działającej na jego zlecenie wszelkich dodatkowych wyjaśnień, dotyczących asortymentów produkowanych odkuwek, średnic i grup wagowych i posiadanych matryc oraz wysokości zapotrzebowania i jego asortymentu wraz z uzasadnieniem.

§ 2. 1. Na podstawie bilansu materiałowego, o którym mowa w § 1 Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego opracuje szczegółowy rozdziałnik odkuwek wg asortymentów i grup wagowych wyszczególnionych w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. Rozdziałnik powinien objąć:

- 1) producentów odkuwek z kwotami ich produkcji w rozbiu na:
  - a) zużycie własne,
  - b) ilości przydzielone odbiorcom bezpośrednim,
  - c) ilości postawione do dyspozycji właściwych komórek rozdziałniczych;
- 2) odbiorców bezpośrednich z kwotami przydzielonymi im na poszczególnych zakładach produkcyjnych;
- 3) odbiorców pozostałych z globalnymi dla nich przydziałami.

§ 3. 1. Przez odbiorców „bezpośrednich“ rozumie się tych odbiorców, którzy zostaną bezpośrednio związani z odpowiednimi zakładami produkującymi odkuwki, co powinno znaleźć wyraz w rozdziałniku. Jako bezpośrednich odbiorców należy wymienić w rozdziałniku zależnie od wysokości zapotrzebowania ministerstwa lub centralne zarządy (jednostki równorzędne) albo przedsiębiorstwa.

2. Pozostali odbiorcy nie zaliczeni do odbiorców bezpośrednich otrzymają globalną kwotę przydziału bez rozbięcia na zakłady produkujące lecz z podaniem właściwej komórki rozdziałniczej.

3. Jednostki, których zapotrzebowanie nie przekracza 50 ton rocznie, mogą być w rozdziałniku pominięte. Pokrycie ich zapotrzebowania nastąpi z niewykorzystanych kwot rozdziałnikowych lub nadwyżek produkcyjnych.

§ 4. Dla zorganizowania całości dystrybucji odkuwek Minister Przemysłu Ciężkiego zleci Centrali Handlowej Żelaza i Stali „Centrostal“ w Katowicach powołanie Działu Odkuwek, którego zadaniem będzie:

- 1) koordynacja całości zagadnień dystrybucyjnych dotyczących odkuwek;
- 2) przygotowywanie dla Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego materiałów do opracowywania bilansów i rozdziałnika odkuwek;
- 3) wystawianie globalnych przydziałów dla kuźni i odbiorców wg ustalonego rozdziałnika dla tych odbiorców, którzy zostaną bezpośrednio powiązani z kuźniami oraz przeprowadzenie ewentualnych zmian przydziałów;
- 4) kontrola wykonania rozdziałnika na podstawie sprawozdawczości;
- 5) działalność związana z wykonywaniem czynności komórki rozdziałniczej ustalonej w § 5 pkt 1) dla kuźni podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego.

§ 5. Jako jednostki rozdziałnicze odkuwek ustala się:

- 1) Centralę Handlową Żelaza i Stali „Centrostal“ w Katowicach — dla kuźni podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego;
- 2) Dział Zbytu Centralnego Zarządu Budowy Maszyn Górniczych w Bytomiu — dla kuźni podległych Ministrowi Górnictwa;
- 3) Dział Zbytu Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych w Warszawie — dla kuźni podległych Ministrowi Kolei;
- 4) właściwe zarządy terenowe — dla kuźni podległych Ministrowi Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła.

§ 6. Po zatwierdzeniu rozdziałnika na odkuwki przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego, Dział Odkuwek prześle wycinki rozdziałnika do poszczególnych odbiorców oraz zakładów produkujących odkuwki dla ich realizacji.

§ 7. Odbiorcy bezpośredni prześlą do wiadomości Działu Odkuwek i jednostek, do których będą kierowali zamówienia podrozdzielniki wykazujące wysokość przydziału ustalonego przez nich dla poszczególnych podległych im jednostek. W razie przesunięcia odbiorcy do innego resortu lub innego centralnego zarządu, zachowuje on prawo do przyznanego mu tonażu ustalonego w podrozdzielniku.

§ 8. 1. Odbiorcy bezpośredni kierują zamówienia wprost do zakładu produkującego odkuwki, wg wytycznych rozdziałnika.

2. Pozostali odbiorcy kierują zamówienia do wskazanej w przydziale komórki rozdziałniczej.

3. Jednostka otrzymująca przydział obowiązana jest złożyć zamówienia w terminie uwzględniającym obowiązujące okresy wyprzedzenia, podane w załączniku nr 2 do zarządzenia a co najmniej na dwa miesiące przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić wysyłka. Wyjątek stanowią odbiorcy mający seryjną i typową produkcję, którzy powinni złożyć zamówienia do końca stycznia 1952 r. w wysokości co najmniej 50% przydziału, a do 1 maja 1952 r. do pełnej wysokości (100%) przydziału.

4. Nie uważa się za terminowo złożonych takich zamówień, które wprawdzie wpłynęły w obowiązujących terminach, jednak nie zawierają wszystkich szczegółów niezbędnych do ich wykonania lub wymagają dodatkowych wyjaśnień. W takich przypadkach dopiero datę wpływu uzupełnień lub wyjaśnień przyjmuje się jako datę zamówienia.

§ 9. Odbiorca, który nie złoży na dwa miesiące przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, zamówień na pełną ilość przydziału przypadającą na dany kwartał, traci prawo do części przydziału nie objętej zamówieniami. To samo odnosi się do przypadku, gdy odbiorca nie spełni w tym okresie innych warunków koniecznych do wykonania zamówień. Różnica między kwartalną kwotą przydziału a faktyczną i potwierdzoną na dany kwartał ilością zamówień, ulega anulacji.

§ 10. 1. Kuźnie produkujące odkuwki obowiązane są do składania miesięcznych sprawozdań z wykonania rozdzielni-ka wg wzorów i w terminach ustalonych przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego. Sprawozdania te składają kuźnie do Działu Odkuwek, przesyłając równocześnie kopie do właściwej komórki rozdzielczej wymienionej w § 5.

2. Dział Odkuwek przesyła kwartalne sprawozdania z wykonania rozdzielni-ka odkuwek do Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 11. Powstające w ciągu roku nadwyżki lub niedobory produkcyjne powinny być niezwłocznie po ich powstaniu zgłaszane przez zakłady produkujące odkuwki do Działu Odkuwek.

§ 12. Na podstawie danych produkcyjnych zgłoszonych w myśl § 11 oraz uzyskanych części przydziału w myśl § 9 — Dział Odkuwek przedstawi Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego do zatwierdzenia projekt dodatkowego rozdzielni-ka dla pokrycia zapotrzebowań nie przekraczających 50 ton rocznie (§ 3 ust. 3) lub w miarę możliwości dla pokrycia ewentualnych dodatkowych zapotrzebowań odbiorców.

§ 13. Wszelkie dostawy odkuwek w 1952 r. bez względu na to, czy zostały przyjęte w trybie niniejszego zarządzenia, czy też przed wejściem w życie obciążać będą ilościowo kwoty przydziałowe 1952 r.

§ 14. 1. Dla materiałów kutych objętych zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r., w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji żelaza i stali szlachetnej na rok 1952 (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 222) załączniki nr 7 i 11, Nr gr. 104 — 108 (osie i obręcze) obowiązuje nadal tryb ustalony w tym zarządzeniu. Wytwory te jednak uwzględnione zostaną również w rozdzielniku odkuwek przewidzianym w § 2 niniejszego zarządzenia.

2. Skreśla się w załączniku nr 7 do zarządzenia nr 298 następujące wytwory wym. w gr. II: kęsy i kęsiska kute, pręty kute i koła bosc kute, dla zamawiania których obowiązywać będzie tryb ustalony w niniejszym zarządzeniu.

§ 15. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 1952 roku.

2 załączniki

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 2 z dnia 2 stycznia 1952 r.

Wykaz asortymentów i grup wagowych

1. Kęsy i pręty kute ϕ do	55
2. Kęsy i pręty kute "	56—160
3. Kęsy i pręty kute " pow.	160
4. Odkuwki swob. kute kg/szt. do	100
5. Odkuwki swob. kute "	101—500
6. Odkuwki swob. kute " pow.	500
7. Osie	—
8. Obręcze	—
9. Koła bosc	—
10. Kule	—
11. Cylpepsy	—
12. Iglice	—
13. Dziobnice	—
14. Odkuwki matryc. kg/szt. do	1
15. Odkuwki matryc. "	1— 3
16. Odkuwki matryc. "	3— 10
17. Odkuwki matryc. "	10— 25
18. Odkuwki matryc. "	25—120

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 2 z dnia 2 stycznia 1952 r.

Okresy wyprzedzenia składania zamówień

W y t w ó r	Okres wyprzedzenia dni
1. Osie tendrowe wagonowe i wąskotor.	110
2. Osie parowozowe normalnotor.	120
3. Koła bosc chodl.	80
4. Koła bosc niechodl.	200—380
5. Obręcze parowozowe normalnotorowe termicznie ulepszone	140
6. Obręcze parowoz. normalnotor. nieulepsz.	110
7. Obręcze wagonowe normalnotor. i parowoz. wąskotorowe ulep.	110—140
8. Obręcze do kół różnych	95
9. Kęsy i kęsiska kute ze stali węgl.	95
10. Kęsy i kęsiska kute ze stali stop.	110
11. Pręty kute ze stali pospol. i norm. jakości	110
12. Pręty kute ze stali stop.	140
13. Odkuwki swobodnie kute	120
14. Odkuwki matrycowane	180—200
15. Cylpepsy chodliwe	45
16. Cylpepsy kute	60

26.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 7 z dnia 2 stycznia 1952 r.
(znak CE8A-03-4)

w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych i hurtowych oraz prowizji dla biur zbytu i składnic.

§ 1. Ustala się z ważnością od dnia 1 stycznia 1952 r. prowizje dla biur zbytu i składnic w wysokości określonej w załączniku do niniejszego zarządzenia (wykaz prowizji dla biur zbytu i składnic Nr 1).

§ 2. Prowizje, o których mowa w § 1 obliczane od cen zbytu, przysługują wszystkim jednostkom handlowym wymienionym w załączniku bez względu na źródło pochodzenia towaru i opłacane będą przez dostawcę tj. przez przedsiębiorstwo przemysłowe lub przez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego.

§ 3. Pozostają w mocy rabaty (marże) detaliczne i hurtowe, ustalone zarządzeniami Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 330 z dnia 5 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 300), Nr 347 z dnia 22 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG Nr 1, poz. 5), Nr 354 i 355 z dnia 30 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG Nr 2, poz. 13 i 14), Nr 145 z dnia 25 kwietnia 1951 r. (Biuletyn PKPG Nr 13, poz. 133) oraz Nr 281 z dnia 17 lipca 1951 r. (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 214).

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 7 — z dnia 2 stycznia 1952 r.

Wykaz prowizji dla biur zbytu i składnic na 1952 rok

Lp.	D y s t r y b u t o r	Wysokość prowizji przy obrotach		
		magazy- nowych	w tranzy- cie rozli- czanym	w tranzy- cie orga- nizowa- nym
1	2	3	4	5
1	Centrala Handlowa Ceramiki Biuro zbytu porcelany technicznej i elektro- technicznej Biuro zbytu wyrobów korkowych	— —	1,4 1,6	— —
2	Centrala Handlowa Materiałów Budowl. Biuro Zbytu	—	1,2	1,0
3	Centrala Odzieżowa składnice	1,0	—	—
4	Centrala Tekstylna składnice	0,8	—	0,1
5	Centrala Handlowa Przem. Papiernicz. składnica importowa	1,5	—	—
6	Centrala Hurtu Ga- lanteryjnego „Cen- trogal“ składnice	1,3	—	—
7	Centralny Zarząd Zbytu Przem. Chemicznego składnice centralne składnica barwników	9,0 4,5	— —	— —
8	Centrala Produktów Naftowych składnice centralne	6,5	—	—

27.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 4 z dnia 9 stycznia 1952 r.

(znak TE1B-9-40)

w sprawie stosowania w budownictwie cegły silikatowej (wapienno-piaskowej) i innych wyrobów silikatowych oraz zorganizowania produkcji tych wyrobów.

Biorąc pod uwagę walory ekonomiczne i techniczne cegły silikatowej i innych wyrobów silikatowych, niedostatecz-
ne rozpowszechnienie ich w budownictwie oraz możliwość zastąpienia nimi w znacznej mierze ceramiki budowlanej w analogicznym zastosowaniu w budownictwie, na podsta-
wie § 3 p. 1) lit. b) i p. 8) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Pań-
stwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz.U.R.P. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministrowie Budownictwa Przemysłowego oraz Bu-
downictwa Miast i Osiedli łącznie ustalają:

1) w terminie do dnia 31 marca 1952 roku:

- zakres stosowania cegły silikatowej w budownictwie,
  - asortyment wyrobów silikatowych poza cegłą, które będą mogły znaleźć zastosowanie w budownictwie;
- 2) wielkość zapotrzebowania na cegłę silikatową i wyroby silikatowe na 1953 rok i przedstawią odpowiednie wnioski Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 września 1952 roku.

§ 2. Ministrowie Budownictwa Przemysłowego oraz Bu-
downictwa Miast i Osiedli łącznie zarządzają:

1) opracowanie szczegółowej wzorcowej dokumentacji techniczno-budowlanej wyrobów silikatowych poza cegłą oraz typowych ustrojów, w których wyroby silikatowe mogą znaleźć zastosowanie i wydanie jej w terminie do dnia 31 lipca 1952 r. w formie katalogu zawierającego wymiarowe rysunki oraz dane techniczne poszczególnych wyrobów w zakresie niezbędnym w projektowaniu i wykonawstwie budowlanym;

2) opracowanie i wydanie instrukcji o stosowaniu cegły silikatowej i wyrobów silikatowych w budownictwie obowiązujących przy opracowaniu dokumentacji techniczno-budowlanej oraz w wykonawstwie budowlanym, z terminem wprowadzenia ich w życie do dnia 1 stycznia 1953 r.

§ 3. Minister Przemysłu Lekkiego zarządzi:

- opracowanie szczegółowej dokumentacji technologicznej produkcji wyrobów silikatowych wymienionych w § 2 z terminem zakończenia do dnia 31 lipca 1952 r.;
- uruchomienie produkcji wyrobów silikatowych wymienionych w § 2 w czynnych zakładach silikatowych w ciągu 1-szego kwartału 1953 r.;
- zbadanie celowości uruchomienia nowych zakładów silikatowych z szczególnym uwzględnieniem produkcji wyrobów silikatowych poza cegłą oraz przedstawi odpowiednie wnioski Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 sierpnia 1952 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

28.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 6 z dnia 9 stycznia 1952 r.

(znak PR7—JS—01—8)

w sprawie trybu zamawiania i dystrybucji kotłów parowych oraz kotłów wodnych centralnego ogrzewania typu La Monta.

W celu usprawnienia zaopatrzenia inwestycji, produkcji i kapitalnych remontów w kotły parowe oraz kotły wodne centralnego ogrzewania typu La Monta zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustalony w niniejszym zarządzeniu tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa odnosi się do kotłów parowych podlegających przepisom o dozorcze kotłów parowych oraz kotłów wodnych centralnego ogrzewania typu La Monta, przydzielanych przez Centralne Biuro Obrotu Maszynami (CBOM).

2. Zarządzenie normuje tryb zaopatrzenia zarówno w kotły zamawiane z produkcji krajowej jak i z importu oraz w kotły używane zgłoszone do zagospodarowania.

3. Zarządzenie nie dotyczy trybu zaopatrzenia w kotły centralnego ogrzewania — żeliwne i stalowe — typu odmiennego od typu La Monta, których sprzedażą zajmuje się Biuro Zbytu Odlewów Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego w Warszawie Al. Stalina 20.

4. Przydziały CBOM obejmują następujący zakres urządzeń kotła:

- 1) po stronie paliwa — urządzenia od wlotu paliwa na ruszt, a przy paleniskach pyłowych od wlotu na podajnik lub od wlotu do palnika gazowego albo ropnego, aż do zasuwy dymowej łącznie;
- 2) po stronie wody i pary — urządzenia od zaworu zasilającego na wlocie aż do zaworu lub zasuwy pary na wlocie, łącznie z armaturą wymaganą przepisami;
- 3) kompletną konstrukcję podporową kotła wraz z podstawami, schodami i zakotwiczeniem.
5. Przydziały CBOM nie obejmują armatury specjalnej na kotle, aparatury kontrolnej i pomiarowej, urządzeń do nawęglania, odpopielania i odpylania, urządzeń do zasilania, ulepszenia i podgrzewania wody, konstrukcji stalowej budynku kotłowni oraz fundamentu i obmurowania kotła.

§ 2. Zamawiającymi kotły są bezpośredni inwestorzy, zakłady używające kotłów do produkcji statków oraz centrale eksportowe. Powyższe obowiązuje także wtedy, gdy kocioł wchodzi w zakres robót zleconych przez inwestora przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu.

§ 3. 1. Zapotrzebowanie na kotły należy zgłaszać do CBOM.

2. Do każdego zapotrzebowania inwestycyjnego na kocioł parowy należy dołączyć należyście wypełniony i odpowiednio zaopiniowany kwestionariusz, który dostarczy CBOM.

3. Zapotrzebowanie na kilka jednakowych jednostek kotłowych dla jednej kotłowni należy uzasadnić na jednym kwestionariuszu, podając w nim ilość potrzebnych jednostek.

§ 4. 1. Zapotrzebowania zgłaszane do CBOM powinny być zaopatrzone w stwierdzenie istnienia planowej potrzeby kotła. Stwierdzenia tego dokonuje przez złożenie wypełnionego i podpisanego kwestionariusza do zapotrzebowania władza naczelną zamawiającego na szczeblu ministerstwa.

2. Kwestionariusze załączone do zapotrzebowania na nowe kotły parowe (z wyjątkiem kotłów lokomobilowych, stojących i statkowych) powinny być zaopatrzone w oświadczenie terenowo właściwych zakładów energetycznych, że projektowana inwestycja nie jest sprzeczna z planami gospodarki energetycznej i cieplnej w danym okręgu na najbliższe lata.

§ 5. 1. Zapotrzebowania na kotły należy zgłaszać w następujących terminach:

Przewidywany rok rozpoczęcia montażu

Rodzaj kotłów	1953 r.	1954 r.	1955 r.
kotły wodnorurowe			
„ La Monta (parowe)	—	do 1.III. 1952	do 1.III. 1953
„ statkowe			
kotły płomienicowe			
„ lokomobilowe			
„ stojące	do 1.III. 1952	do 1.III. 1953	do 1.III. 1954
„ La Manta wodne			

2. Dla kotłów o budowie specjalnej terminy zgłaszania zapotrzebowania powinny być odpowiednio wcześniejsze.

§ 6. 1. CBOM bada zgłoszone mu zapotrzebowania na kotły pod względem należytego uzasadnienia potrzeby i sporządza bilans kotłów w celu porównania zapotrzebowania z możliwościami jego pokrycia z produkcji krajowej, z kotłów używanych oraz z importu.

2. Wyniki bilansu w postaci zatwierdzonego przez PKPG rozdzielnika kotłów stanowią dla CBOM podstawę do wystawienia kart przydziałowych dla poszczególnych odbiorców kotłów.

§ 7. 1. W ciągu dwóch tygodni od dnia zatwierdzenia przez PKPG bilansu kotłów CBOM przesyła zawiadomienia o przydziale do władz nadzorujących bezpośrednich odbiorców na szczeblu centralnego zarządu. Kopię zawiadomień przesyła CBOM równocześnie do jednostek organizacyjnych, u których kotły mają być zamówione.

2. W zawiadomieniu o przydziale powinna być podana charakterystyka kotła, nazwa oraz adres odbiorcy i jego władzy naczelną oraz nazwa i adres jednostki organizacyjnej, u której ma być wykonane zamówienie, jak również orientacyjny termin dostawy kotła.

3. Zawiadomienie o przydziale kotła używanego (zgłoszonego do zagospodarowania) wystawia CBOM po uprzednim wybraniu przez odbiorcę odpowiedniego kotła spośród obiektów wskazanych przez CBOM oraz po stwierdzeniu możliwości dokonania ewentualnie potrzebnego remontu kotła.

§ 8. 1. Otrzymanie zawiadomienia o przydziale nowego kotła produkcji krajowej uprawnia odbiorcę do zamówienia kotła tylko w zakładzie produkcyjnym, wskazanym w zawiadomieniu.

2. Otrzymanie zawiadomienia o przydziale kotła z importu, łącznie z zatwierdzeniem przez PKPG wnioskiem importowym, uprawnia odbiorcę do zamówienia kotła u dostawcy zagranicznego za pośrednictwem branżowo właściwej centrali importowej. Branżowo właściwą centralą importową jest:

- 1) dla kotłów statkowych — Centrala Morska Importowo-Eksportowa,
- 2) dla kotłów pozostałych — Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego,
- 3) dla Elektrotechniki — „Elektrim“.

3. Otrzymanie zawiadomienia o przydziale kotła używanego uprawnia odbiorcę do przejęcia kotła w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach.

§ 9. 1. Odbiorca po otrzymaniu zawiadomienia o przydziale nowego kotła z produkcji krajowej ma obowiązek ustalenia ze wskazanym zakładem produkcyjnym w ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o przydziale — wszystkich technicznych warunków dostawy.

2. Postanowienie ust. 1 odnosi się także do zamówień składowanych zagranicą z tym, że ustalenie warunków dostawy za pośrednictwem centrali importowej powinno być dokonane w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o przydziale.

3. Zamawiający obowiązany jest do przesłania do CBOM kopii zamówienia.

§ 10. 1. Zamówienie powinno opiewać na kocioł o takiej charakterystyce technicznej, jaka podana jest w zawiadomieniu o przydziale.

2. Zmiana charakterystyki kotła jak również zmiana zamawiającej jednostki na inną lub zmiana terminu dostawy, może być dokonana jedynie za zgodą CBOM.

§ 11. 1. Zakład produkcyjny przyjmujący zamówienie na dostawę kotła obowiązany jest potwierdzić na piśmie przyjęcie zamówienia w ciągu miesiąca od dnia uzgodnienia z zamawiającym technicznych warunków dostawy. Zamówienie i potwierdzenie zamówienia może być dokonane także przez spisanie dwustronnej umowy.

2. Strony powinny ustalić termin rozpoczęcia i termin ukończenia dostawy kotła.

3. W zamówieniu należy powołać się na numer zawiadomienia o przydziale.

§ 12. CBOM może wystąpić do PKPG z wnioskiem o zmianę odbiorcy kotła nowego, gdy nie otrzyma kopii zamówienia po upływie trzech miesięcy od zawiadomienia o przydziale kotła z produkcji krajowej lub po upływie sześciu miesięcy od zawiadomienia o przydziale kotła z importu.

§ 13. 1. Inwestor obowiązany jest przygotować budynek kotłowni i fundamenty dla zamówionego kotła przed terminem ustalonym w zamówieniu.

2. Wymiary budynku kotłowni i fundamentów powinny być wykonane ściśle według rysunków uzgodnionych z dostawcą kotła.

§ 14. O rozpoczęciu dostawy kotła i o jej ukończeniu zakład produkcyjny obowiązany jest zawiadomić CBOM na piśmie.

§ 15. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

29.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 12 z dnia 9 stycznia 1952 r.
(znak BI7A—01—3)

w sprawie gospodarowania na Polskich Kolejach Państwowych używanymi podkładami i podrozdnicami, zakwalifikowanymi do kategorii opałowich.

W celu uregulowania na Polskich Kolejach Państwowych gospodarki używanymi podkładami i podrozdnicami zakwalifikowanymi do kategorii opałowich zarządza się, w porozumieniu z Ministrami Kolei oraz Leśnictwa, co następuje:

§ 1. Opałowymi podkładami i podrozdnicami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są używane podkłady i podrozdnicze drewniane, z jakichkolwiek bądź powodów wyjęte z toru i zakwalifikowane jako opałowe w myśl zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 maja 1948 r. o klasyfikowaniu podkładów, podrozdnic drewnianych normalnotorowych wyjętych z toru (Dz. Urz. Ministerstwa Komunikacji Nr 10, poz. 194).

§ 1. 2. Opałowe podkłady i podrozdnicze powinny być przez Polskie Koleje Państwowe (PKP) ułożone w stosy, wymierzone w metrach przestrzennych i zaewidencjonowane.

2. Sposób ewidencjonowania podkładów i podrozdnic opałowich ustali Ministerstwo Kolei.

§ 3. Zaewidencjonowane opałowe podkłady i podrozdnicze, PKP zaofiaruje niezwłocznie i będzie ofiarować w przyszłości do skupu Państwowej Centrali Drzewnej (PCD) w ładunkach pełnowagonowych.

§ 4. 1. PCD obowiązana jest zakupić zaofiarowane jej przez PKP opałowe podkłady i podrozdnicze po cenach ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

2. Ceny opałowe podkładów i podrozdnic ustalone zostaną na podstawie wniosków złożonych przez Ministerstwo Kolei w porozumieniu z Ministerstwem Leśnictwa.

3. Wnicski, o których mowa w ust. 2 powinny uwzględniać ceny drewna opałowego oraz różnicę wartości technicznej.

§ 5. Nie podlegają zakupowi, o którym mowa w § 3 i 4 te ilości opałowich podkładów i podrozdnic, które PCD i Ministerstwo Kolei przeznaczają wspólnie na pokrycie zapotrzebowania PKP na drewno opałowe dla zaspokożenia potrzeb własnych oraz dla zaopatrzenia pracowników z tytułu należnego im deputatu i innych zobowiązań, wynikających z zawartych umów.

§ 6. PCD powinna sukcesywnie zaofiarowane jej do skupu opałowe podkłady i podrozdnicze zakupywać loco wagon stacja załadowania — w miarę zlecenia ich wysyłki w ładunkach pełnowagonowych — po ustalonych zgodnie z § 4 cenach hurtowych, pomniejszonych o przysługującą PCD marżę hurtową.

§ 7. Ministerstwo Kolei opracuje stawki dla prac akordowych związanych ze zbiórką, układaniem w stosy, załadowaniem i wysyłką podkładów i podrozdnic opałowich i przedstawi je do zatwierdzenia PKPG.

§ 8. 1. PCD obowiązana jest zabrać z terenu PKP ofiarowane jej do skupu opałowe podkłady i podrozdnicze — w terminie 30 dni od daty ich zaofiarowania.

2. Po tym terminie koszty dalszego składowania wymienionych w ust. 1 opałowich podkładów i podrozdnic ponosi PCD.

§ 9. PCD odprzeda opałowe podkłady i podrozdnicze wymienione w § 6 odbiorcom opału, przewidzianym w rozdziałniku w relacji 1 mp podkładów i podrozdnic opałowich = 1 mp szczap opałowich.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

30.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 11 z dnia 15 stycznia 1952 r.
(znak ZA5A—02—3)

w sprawie udzielania urlopów uczestnikom 3 tygodniowych kursów szkoleniowych dla aktywu organizowanych przez Związek Młodzieży Polskiej.

W celu umożliwienia aktywistom Związku Młodzieży Polskiej wzięcia udziału w kursach szkolenia dla aktywu zarządza się co następuje:

§ 1. Uspołecznione zakłady pracy udzielą płatnych urlopów okolicznościowych członkom Związku Młodzieży Polskiej, uczestnikom 3 tygodniowych kursów szkoleniowych dla aktywu.

§ 2. Urlopy okolicznościowe będą udzielane na pisemne wnioski Zarządów Wojewódzkich Związku Młodzieży Polskiej na okres nie dłuższy, niż 21 dni, w czasie od 15-go stycznia do 1-go czerwca 1952 roku.

§ 3. Koszty przejazdu uczestników z miejsca zamieszkania do miejsca kursu i z powrotem, pokrywa Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

31.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 31 grudnia 1951 r.
(Znak IN1C—02—011)

w sprawie pokrywania przez banki finansujące inwestycje wydatków związanych z nabyciem i uruchomieniem prototypów.

W związku ze skierowanymi do Departamentu Inwestycji PKPG zapytaniami wyjaśnia się, że zgodnie z obowiązującymi przepisami powołanymi w piśmie okólnym Dep. Inwestycji z dnia 29.10. 1951 r. znak IN1C—02—011 (Biuletyn PKPG nr 30, poz. 320) zakup lub wytworzenie prototypu należy uważać za nakład inwestycyjny, a zatem związane z tym koszty pokrywać ze środków inwestycyjnych jedynie w ramach wydatków organizacyjno-rozruchowych nowobudujących się przedsiębiorstw i zakładów. Natomiast zakup lub wytworzenie prototypu w przedsiębiorstwie czynnym nie stanowi nakładu inwestycyjnego i związane z tym koszty, muszą być pokrywane ze środków obrotowych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

32.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ADMINISTRACYJNO-BUDŻETOWY**

z dnia 10 stycznia 1952 r.
(Znak AD9A—OZ)

w sprawie rachunkowości w jednostkach budżetowych, podległych PKPG.

W związku z wejściem w życie nowych przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr A—101 poz. 1477) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Administracyjno-Budżetowy podaje do wiadomości, co następuje:

1. W niżej wymienionych jednostkach budżetowych należy prowadzić księgowość według systemu podwójnego:

- 1) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Wydział Rachunkowo-Kasowy),
- 2) Główny Urząd Statystyczny,

- 3) Główny Urząd Miar,
- 4) Urząd Patentowy,
- 5) Główny Instytut Pracy,
- 6) Główny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej,
- 7) Centralny Instytut Ochrony Pracy,
- 8) Centralne Biuro Obrotu Maszynami,
- 9) Przedsiębiorstwo Upłynnienia Remanentów,
- 10) Centrala Produktów Naftowych — Zarząd Przedsiębiorstwa,
- 11) Polski Komitet Normalizacyjny,
- 12) Wojewódzkie (m. st. Warszawa i m. Łódź) Komisje Planowania Gospodarczego.

2. W niżej wymienionych jednostkach budżetowych należy prowadzić księgowość uproszczoną:

- 1) Biuro dla Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi,
- 2) Pełnomocnik Przewodniczącego PKPG do Spraw Gospodarki Wodą Pijną i Przemysłową,
- 3) Okręgowe Urzędy Miar,
- 4) Ekspozytury Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów,
- 5) Przedszkole Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 6) Przedszkole przy Centralnych Magazynach CBOM,
- 7) Dom Turnusowy dla Dzieci Pracowników CPN,
- 8) Technika Statystyczne.

3. Naczelna Organizacja Techniczna, z uwagi na swą specyficzną działalność, opracuje projekt systemu rachunkowego, zachowując zasady zawarte w przepisach o rachunkowości budżetowej i przedstawi do uzgodnienia Departamentowi Administracyjno-Budżetowemu.

4. Jednostki budżetowe wymienione w ust. 1 prowadzą księgowość syntetyczną metodą tabelaryczną przy zastosowaniu księgi dziennika — głównej. Technika przebitkowa może być stosowana po uzyskaniu aprobaty Departamentu Administracyjno-Budżetowego PKPG.

5. Jednostki budżetowe wymienione w ust. 1, w oparciu o plan kont (załącznik Nr 1 do przepisów o rachunkowości budżetowej) opracują projekt kont, które zamierzają u siebie prowadzić, a następnie przedstawiają go do Wydziału Budżetu i Nadzoru Finansowego PKPG w celu uzyskania aprobaty.

6. Wszystkie jednostki budżetowe oprócz księgowości głównej prowadzą księgowość szczegółową stosownie do postanowień § 60—68 przepisów o rachunkowości budżetowej.

7. W terminie do 28 lutego 1952 r. wszystkie jednostki budżetowe prześlą wyczerpujące sprawozdanie z wprowadzenia w życie przepisów o rachunkowości budżetowej.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Medard Konieczny

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC₁ — P/C—69/52 z dnia 24.I.1952 r., podpisano do druku dn. 31.I.1952 r., druk ukończono 1.II.1952 r.

Nakład 13.500 + 55. Papier. druk. sat. kl.: VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 277. Druk. „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. — 3-B-1099